

**SOMMERSTÆVNE
TAK FOR
OPBAKNING!**

**KIRKETJENEREN
PORTRÆT AF UEBB
GENERALSEKRETÆR**

**BOSSEN PÅ BESØG
MORTEN KOFOED I
RWANDA & BURUNDI**

AMAKURU

Børnene på første skoledag 16. august, klar til endnu et år med amerikansk skole og internationale klassekammerater i Kigali.

Hverdag i Kigali igen

Dette er vores første, lettere forsinkede nyhedsbrev efter en god sommer i Danmark. Tak for dejligt samvær på sommerstævnet og ikke mindst den fantastiske opbakning til vores fælles tjeneste - det er vi både glade for og taknemmelige over.

Her er tiden fløjet afsted med flere arbejdsbesøg fra Danmark, Burunditure, projekter og projektansøgningskrivning - og så selvfølgelig at få børnene tilbage i den rwandiske hverdag efter gode uger med venner i Danmark.

Kirketjeneren

Portræt af Silas Ntukamazina, generalsekretær i Burundis baptistkirke

En generalsekretær-titel er noget de fleste kirkefolk i Burundi gerne lader sig friste af. Men for Silas var det anderledes. Det krævede en del overtalelse og en endog meget stor loyalitet over for baptistkirken at forlade et velbetalt og sikkert job til fordel for en lønhalvering og ansvaret for en dybt forgældet kirke. Men her et år efter at han blev valgt, har han ikke fortrudt det. Gælden er under kontrol, opbakningen er stor fra alle hjørner af kirken, og når man kommer på kontoret, mærker man straks forandringen. Medarbejderne er blevet et team, der arbejder sammen om fælles mål.

Silas er ikke selv til mange og store ord, javel, det er en kliche, men for ham er det resultaterne der tæller. Show, don't tell. Men han lyser op og vil gerne snakke, da jeg spørger ham om hans visioner for de kommende år.

Blå bog

Silas har trådt sine barnesko i Musema, hvor han blev født i 1965, så han er vokset op med danske baptister. Det blev dog amerikanske baptister, der sendte ham til Kenya for at læse sin anden bachelorgrad i teologi. Den første bachelorgrad var læreruddannelsen, som han efterfølgende brugte som lærer i Musema.

Som så mange andre burundi har Silas også måttet tage turen ind og ud af Burundi som flygtning; første gang i 1988 og nogle år frem og igen i halvfemserne. Han har været præst i forskellige baptistkirker i både Kenya og Burundi og blev ordineret i 2006. I 2008 fik han job i den kirkelige NGO, *Food for the Hungry*, der arbejder med fødevarerikkerhed, et job han forlod i 2015, da han blev valgt til generalsekretær. Silas er samtidig præst i baptistkirken i Kayanza i det nordlige Burundi. Silas er gift med Mary og sammen har de fem børn.

”Kirkens største udfordring er at skaffe veluddannede præster og styrke lederskabet i menighederne.” Ud over et par håndfulde præster med gymnasie og universitetsuddannelse har langt de fleste blot 7 års skolegang bag sig, inden de kommer til præsteskolen i Rubura i det nordlige Burundi. *”Fattigdom og manglende uddannelse gør det vanskeligt at ændre menighedernes udsyn og gøre tingene anderledes.”*

Silas har ordination af kvindelige præster som en anden mærkesag, men han tøver, da jeg spørger, om han tror, det bliver i hans tid. *”Vores medlemmer er meget traditionsbundne, men jeg håber det lykkes. Vi har brug for at styrke kvindernes position i familien og kirken”,* svarer han.

Silas vil også meget gerne have flere medlemmer – men ikke af egen avl om man så må sige. *”Manglende familieplanlægning er en katastrofe for vores land. Vi er nødt til at sætte dette på kirkernes dagsorden. Her har vi svigtet”.*

Silas drømmer om, at kirken bliver mere selvhjulpnen, men ved godt der er lang vej, så længe landet er så fattigt. *”Mange af vores medlemmer betaler tiende, men tiende af meget lidt bliver til meget, meget lidt”,* siger Silas med et smil. Til gengæld har han gået alle indtægtskilder efter i hjørnerne – UEBB tjener penge på udleje af lokaler og jord – og det har hjulpet betydeligt. *”Efter et kriseår i 2015, hvor alle medarbejdere accepterede en lønhalvering fra juni 2015 er det fra nytåret igen muligt at betale lønninger, og det giver*

selvfølgelig ekstra mod på opgaverne, at tingene flytter sig.”

Hvad der har været de største succeser spørger jeg afslutningsvist: *”Fællesskabet om vores kirke, som jeg mærker overalt, og at vi har fået internet på kontoret, det gør mange ting meget lettere.”* Ja, indimellem skal der ikke meget til før noget opleves som en succes, fremtiden skal erobres et skridt af gangen. Internettet er et symbol på, at fremtiden er kommet til baptistkirken – og det ser ud til, Silas og resten af baptistkirken er klar til at gribe den.

Portrættet er tidligere bragt på baptist.dk, juli 2016.

Afrika i børnehøjde

Da vi fløj til Danmark i sommer for bl.a. at deltage på sommerstævnet og holde ferie med vores familier, spurgte Line Andreas, hvad vi skulle i Danmark, hvortil han svarede: *”Vi skal købe slik og bagefter skal vi hjem til Rwanda igen”.*

Og her i Rwanda har vi nu været “hjemme” i knap to måneder. For os voksne er tiden fløjet afsted, men for Anna og Emil på 9 og 11 år, har savnet af deres danske venner forståeligt nok fyldt en del. Især Anna har synes, det var træls, og når vi har spurgt hende, hvad hun gerne ville lave i weekenden med os, har hun de første mange uger svaret: *”Tage hen på flykontoret og købe en billet hjem, nu!”.*

Lørdagshygge med nerf-gun "krig", hvilket for tiden er børnenes yndlingsleg i haven, især hvis vi leger med.

Mens vi var meget glade for den store opbakning, vi oplevede på sommerstævnet, så Anna noget anderledes på den sag: *"Hvorfor kunne de ikke bare samle lidt færre penge ind, så vi kun ville have råd til at være afsted i fire måneder"*, har hun flere gange spurgt.

Vi har brugt en del tid på at vænne os til den nye skolerytme. Skolen slutter hver dag kl. 15.30, men for Emil som har fodbold hver dag undtagen onsdag, slutter skoledagen først 17.15, hvorefter der skal laves lektier. Det er heller ikke populært, at de har så få frikvarterer. Emil har 9 lektioner hver dag og 4 minutters pause mellem hver lektion samt 20 minutters frokostpause. Det giver ikke meget tid til leg!

Skolens værdier er: *"Character before career, wisdom beyond scholarship, service above self, and a lifestyle of participation over apathy"*. Det er smukt og store ord, men børnene kender værdierne, og vi oplever at skolen fak-

Homework Devotion, 4th Grade

You wouldn't open the door to a stranger, would you? You know how dangerous that can be. But let any trashy thought knock on the door of our mind and we let it right in! Anger shows up, and we say welcome! Revenge needs a place to stay, so we have him pull up a chair. Pity wants to have a party, so we show him the kitchen. Jealousy rings the doorbell, and we show him to the guest room. Don't we know how to say no? Many of us don't. For most of us, watching our thoughts is, well, unthought of. Shouldn't we be as worried about our thoughts as we are about everything else? Jesus was. Like a trained soldier at the gate of the city, He stood watch over His mind. He guarded the gate to his heart. If Jesus did, shouldn't we?

There's an old saying that goes, "You are what you eat." But it's just as true to say, "You are what you think." If you think thoughts of anger, revenge, pity, or jealousy – then you become angry, vengeful, pitiful, and jealous. So kick out those thoughts and invite God in.

Read Peter 1, chapter 5: 8-9 and write your prayer of the day.

tisk er ret gode til at leve det ud i hverdagen. I det hele taget oplever vi, at der stilles meget store krav til dem. Anna som går i 4. klasse skal hver dag lave lektier i faget kristendom. Ovenfor kan I se et eksempel på en af opgaverne. Som I kan læse, er det ikke så lidt lærerne forlanger, at eleverne i en alder af 9-10 år, skal reflektere over.

Kort nyt

TIMOTHY SEMINAR NR. 4

Lars Midtgaard fra Bethelkirken kom på besøg i slutningen af august sammen med Chris, en præstekollega fra England. De underviste de 90 Timothy-deltagere fra Butare i tre dage - og har høstet stor ros for deres undervisning! Her to af de engagerede og glade deltagere, der flittigt noterede af de mange

guldkorn om, hvordan de kan styrke arbejdet i deres lokale menighed.

DANSK MISSIONSRÅD PÅ BESØG

DMRU var på besøg en uges tid i begyndelsen af september og besøgte vores tre partnere: UEBB, Dutabarane og AEER. Rasmus var med på kirkebesøgene, hvor turen blandt andet gik til Maramvya i udkanten af Bujumbura for at besøge vores alfabetiseringsprojekt. Her lavede kvinderne et rollespil, hvor al deres glæde og stolthed over, at de nu kunne læse, kom til udtryk. Her illustrerer kvinden, hvordan hun nu kan læse og regne.

GYMNASIEKLASSE PÅ STUDIETUR

Morten Koføeds kone Aimee er gymnasielærer og har netop afviklet en 10-dags studietur til Rwanda for knap 30 elever. De nåede blandt andet på vulkanhike i det nordlige Rwanda, besøgte en te-plantage og havde 2 dages fodboldsskole på en af baptistkirkens landsbyskoler. Det er vores indtryk, at Rwanda fik sat et stort aftryk i de unges bevidsthed.

MORTEN KOFOED I ARBEJDSTØJET

Morten Koføed er netop taget hjem efter 10-dages arbejdsbesøg, hvor vi besøgte vores landbrugsprojekt, Terimbere, i det sydlige Rwanda, vi havde tre dages samvær med UEBB's ledelse i Rubura og nåede også et kirkebesøg til vores børneprojekt i Cendajuru menighed. Her scorer Morten billige point ved at gribe hakken i nogle ganske få øjeblikke til ære for fotografen.

UNGDOMSLEDERE I KIGALI

BBU's og DBS' ungdomsledere er kommet til Rwanda og bor blot 1 km. fra os her i Kigali, så vi har allerede haft stor fornøjelse af deres selskab. Teamet består denne gang af Johanne Koføed fra Tølløse Menighed og Helene Gammelgaard fra Holbæk Menighed. U-lederprogrammet er finansieret af DUF. Johanne og Helene skal være i Rwanda frem til 1. februar og arbejde sammen med AEER's unge.

Forandringens vinde over Kigali

Mens vi holdt ferie i Danmark ændrede Kigali sig nok engang. Byen udvikler sig med lynets hast. Nu står byens nye stolthed færdig, Kigali Convention Center, der sammen med nyt hotel og indkøbscenter skal danne ramme om endnu et vækstcenter. Der er også indført bilfri søndag én dag om måneden for at styrke borgernes brug af cykel, gang og løb, hvor flere af de store boulevarder bliver til løbestier. Her et par glimt fra “udviklingen”, men som det ses af det øverste billede er Kigali stadig et mix af nyt og gammelt, lige som landet på trods af en imponerende vækst de seneste 15 år fortsat er blandt verdens fattigste og har mange udfordringer.

